



רשומות

התעתיק



קובץ התקנות

28 בדצמבר 1961

1240

כ"א בטבת תשכ"ב

עמוד	
968	תקנות בתי הרושח (חפירת תעלות באדמה חולית), תשכ"ב—1961
973	תקנות בתי הרושח (עבודות בניה) (תיקון), תשכ"ב—1961
974	תקנות כלי היריה (אגרות רשיון) (תיקון), תשכ"ב—1961
974	תקנות בנק הדואר (שירותים בבנק הדואר) (תיקון), תשכ"ב—1961
975	תקנות הטלגרף האלחוטי (מקלטי רדיו) (תיקון), תשכ"ב—1961
976	תקנות בתי הדואר (תעופי הדואר בפנים הארץ) (תיקון מס' 3), תשכ"ב—1961
980	צו בתי הרושח (עבודות בניה הנדסית), תשכ"ב—1961
980	צו-רשעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 4), תשכ"ב—1961
981	כללי מים (חישוב דמי מים), תשכ"ב—1961
986	החלטות הכנסת בדבר הוראות המגדילות או המטילות מכס או בלו

מדור לשלטון מקומי

987	חוק עזר להריגה (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ב—1961
988	חוק עזר לזבולין (מודעות ושלטים), תשכ"ב—1961
990	חוק עזר לקריית-טבעון (שמירת הנקיון ואיסור העישון) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1961

פקודת בתי חרושת, 1946

תקנות בדבר חפירת תעלות באדמה חולית

בתוקף הסמכות לפי הסעיפים 55, 67 ו-81 לפקודת בתי החרושת, 1946¹, שנטלתי לעצמי לפי סעיף 1 לפקודת סדרי השלטון והמשפט (הוראות נוספות), תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

„דופן” — חלק הדיפון הבא במגע ישיר עם האדמה שבצדי התעלה כמודגם בתוספת;
 „דיפון” — מערכת דפנות על חיזוקיהם בצדי תעלה;
 „חזקה” — חלק הדיפון התומך ומחזיק את המשענה במקומה כמודגם בתוספת;
 „חפירה” — חפירת תעלה באדמה, להוציא אדמה שאינה אדמה חולית;
 „כפיס” — גזר עץ שתפקידו למנוע הזזת החזקה ממקומה כמודגם בתוספת;
 „משענה” — חלק הדיפון שעליו נשענות הדפנות כמודגם בתוספת;
 „תא הגנה” — מבנה מיוחד עשוי מתכת או עץ בחזק נאות ובצורה מתאימה להגנת אדם הנמצא בו בשעת מפולת אדמה ויש בו כדי להבטיח הימלטותו ללא פגיעה;
 „תעלה” — תעלה שנחפרה באדמה, להוציא אדמה שאינה אדמה חולית.

2. חפירה תבוצע באופן שתימנע פגיעה באדם כתוצאה ממפולת אדמה או התמוטטות כל מבנה או מיתקן שלידה.

3. לא יתחילו ולא ימשיכו בביצוע חפירה העלולה להפחית את היציבות של מבנה או מיתקן, בין שהוא מבנה או מיתקן קבע ובין ארעי, או כל חלק מהם, אלא אם נקטו אמצעים מתאימים שיש בהם למנוע פגיעה באדם, הן לפני התחלת החפירה כאמור והן במשך התקדמותה.

4. הצדדים של תעלה, למעט תעלה לפי זווית השיפוע הטבעי של סוג האדמה שאין בה סכנת מפולת אדמה, ושעמקה עולה על 120 ס"מ, יובטחו בפני מפולת אדמה על ידי התקנת דיפון מתאים.

5. תעלה אשר, לפי תקנות אלה, חייבת בדיפון, תהיה ברוחב מספיק כדי לאפשר התקנת דיפון מתאים וביצוע העבודה עבודה נחפרה התעלה בצורה נאותה ובטוחה.

6. הדפנות יותקנו כשהן עומדות וסמוכות זו לזו, יכסו את כל שטח צדי התעלה לכל עמקה, יחדרו תמיד לעומק מספיק מתחת לקרקעית התעלה ויבלטו 15 ס"מ לפחות מעל פני הקרקע הסמוכה.

7. הדפנות משני צדי התעלה ייתמכו על ידי משענות אפקיות לכל אורך התעלה בעמקים וברוחים מתאימים ביניהם, הכל לפי הצורך.

8. המשענות יותקנו בשני צדי התעלה זו מול זו ויחזקו בחזקות ברווחים מתאימים זו מזו, הכל לפי הצורך.

¹ ע"ר 1946, תוס' 1 סס' 1472, עמ' 50.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' סס' 8, עמ' 21.

9. (א) החזקות יובטחו בפני העתקה או הווה מקרית ממקומן.

(ב) חזקות מעץ יובטחו, בכפיסים שיחברו לחזקות ולמשענות, אף אם משתמשים לחיזוקם בטריזים.

(ג) חזקות מתכת מתוברגות יובטחו בפני נפילתם על ידי סידור מתאים.

(ד) לא יונח ולא יושען על חזקות כל דבר שיש בו כדי לסכן את יציבותן או לגרום להזזתן.

חומר לדיפון

10. (א) בדיפון ישתמשו בחומר מתאים, מחוזק נאות, ללא פגם ובכמות מספקת.

(ב) עץ המשמש לדיפון יהיה נקי מקליפה, לא צבוע, בלי מסמרים בולטים, בין מכר פפים ובין לא מכופפים, ולא ייעשו בו דבר שיש בו כדי להסתיר ליקויים.

(ג) מתכת המשמשת לדיפון תהיה ללא חלודה מתקלפת.

(ד) דפנות עץ נסור יהיו מעובי מתאים אולם לא פחות מ-5 ס"מ.

חפירה על ידי
מכונה

11. (א) על אף האמור בתקנה 4, חפירה שנעשית באמצעות מכונה שאינה מצריכה הימצאות אדם בתוך התעלה אינה חייבת בהתקנת דיפון.

(ב) לא יורשה להיכנס, לא יכנס ולא יועבד אדם בתעלה שעמקה עולה על 120 ס"מ ושנחפרה על ידי מכונה בטרם ננקטו אמצעי הגנה כאמור בתקנה 12 בקטע המיועד להימצאו של האדם כאמור.

עבודה בתוך
תעלה

12. לא יכנס אדם לתעלה שלא הותקן בה דיפון, למעט תעלה, לפי זווית השיפוע הטבעי של סוג האדמה שאין בה סכנת מפולת אדמה, שעמקה עולה על 120 ס"מ ולא יועבד בה לרבות לשם התקנת דיפון או פירוקו אלא בתא הגנה.

יציבות
חפירה

13. (א) לא יקרבו לתעלה כלי רכב, מחפור, דחפור, טרקטור או ציוד הנדסי כבד אחר או משא אחר עד כדי סיכון יציבות התעלה והדיפון, אלא אם כן ננקטו אמצעים מיוחדים למניעת מפולת אדמה.

(ב) אדמה שהוצאה תוך כדי חפירה וכל חומר אחר יוחזק במרחק מתאים מהתעלה המבטיח מניעת מפולת אדמה, ובלבד שיוחזק לפחות במרחק של 50 ס"מ משפת התעלה.

חשמל, אדים
ומים

14. בביצוע חפירה או בביצוע כל עבודה אחרת בתוך תעלה, יינקטו אמצעי זהירות מיוחדים למניעת פגיעה באדם מזרם חשמלי, אדים מזיקים או מים פורצים.

מעברי חציה
ומעקות

15. (א) מעל לכל תעלה שרחבה עולה על 80 ס"מ יותקנו מעברי חציה בטוחים ברוחב 60 ס"מ לפחות ובמספר מספיק בהתאם לצרכי עבודה.

(ב) בשני צדי מעברי חציה שממנו עלול אדם ליפול לעומק העולה על 2 מטרים יש להתקין מעקה מתאים ובחוזק נאות.

(ג) חתך המעקה האמור בתקנת משנה (ב) כשהוא עשוי עץ, יהיה לפחות 30 ס"מ מרובע והוא ייקבע מצדם הפנימי של הזקפים מטר אחד לפחות מעל פני מעבר החציה, והחלל שתחתיו בכיוון אנכי לא יעלה על 75 ס"מ. גובה מעקה כאמור העשוי מתכת יהיה בין 90 ל-100 ס"מ מעל פני מעבר החציה.

16. בביצוע חפירת תעלה שעמקה עולה על 120 ס"מ או בביצוע עבודה בתוך תעלה כאמור יסופקו ויוחקנו בקטע העבודה סולמות מתאימים ויציבים לשם ירידה לתעלה או עליה ממנה במרחקים מספיקים זה מזה, ובלבד שהמרחק בין שני סולמות לא יעלה על 50 מטר; לא ישתמש אדם ולא יורשה להשתמש בחזקות או משענות לשם עליה או ירידה כאמור.

סולמות

17. (א) סולם יהיה מחומר מתאים ללא פגם ומותאם למטרה שלה הוא נועד או שלה הוא משמש.

(ב) סולם, למעט סולם נמוך מ־180 ס"מ, יהיה גבוה ב־100 ס"מ לפחות מהנקודה הגבוהה ביותר שאליה מגיע המשתמש בו אלא אם במקום הגבוה ביותר, אליו יגיע אדם תוך שימוש בסולם, נמצאת אחיזת יד מתאימה.

(ג) סולם יועמד על בסיס אפקי ואיתן ויוסמך באופן שווה על זקפיו כך שלא יזוז מקרית ממקומו בעת השימוש בו; אין בגדר האפשרי להעמיד סולם באופן האמור, יעמוד אדם ליד בסיס הסולם ויחזיק בו על מנת למנוע הזזתו מהמקום.

(ד) סולם עץ שגבוהו עולה על 180 ס"מ יחזוק על ידי ברגי קשירה.

(ה) חזקפים של סולם עץ יהיו מעץ שסיביו ישרים וכיוונם מקביל בערך לארכו של חזקף.

(ו) לא ישתמשו בסולם בו חסר שלב, או שאחד משלביו לקוי, או שהמרחק בין השלבים אינו שווה או שאחד משלביו מחובר לזקף רק במסמרים או באמצעי חיבור דומים.

תאורה

18. מבוצעת חפירה או עבודה כל שהיא סמוך לשפת תעלה או בתוך תעלה בחשכה, תותקן תאורה מספקת; כן יוארו כאמור המעברים הסמוכים למקום ביצוע החפירה או העבודה.

קסדות

19. (א) בביצוע חפירת תעלה שעמקה עולה על שני מטרים או בביצוע כל עבודה אחרת בתוך תעלה כאמור יסופקו קסדות מתאימות, ומשופקו, חייב העובד להשתמש בהם.

(ב) לא יימצא ולא יורשה אדם להימצא בתעלה שעמקה עולה על שני מטרים אלא אם הוא חובש קסדה.

בריקות

20. צדי התעלה והדיפון ייבדקו לפחות אחת ליום על ידי אדם בעל נסיון וידע, על מנת לעמוד על מצב הבטיחות.

תחילה

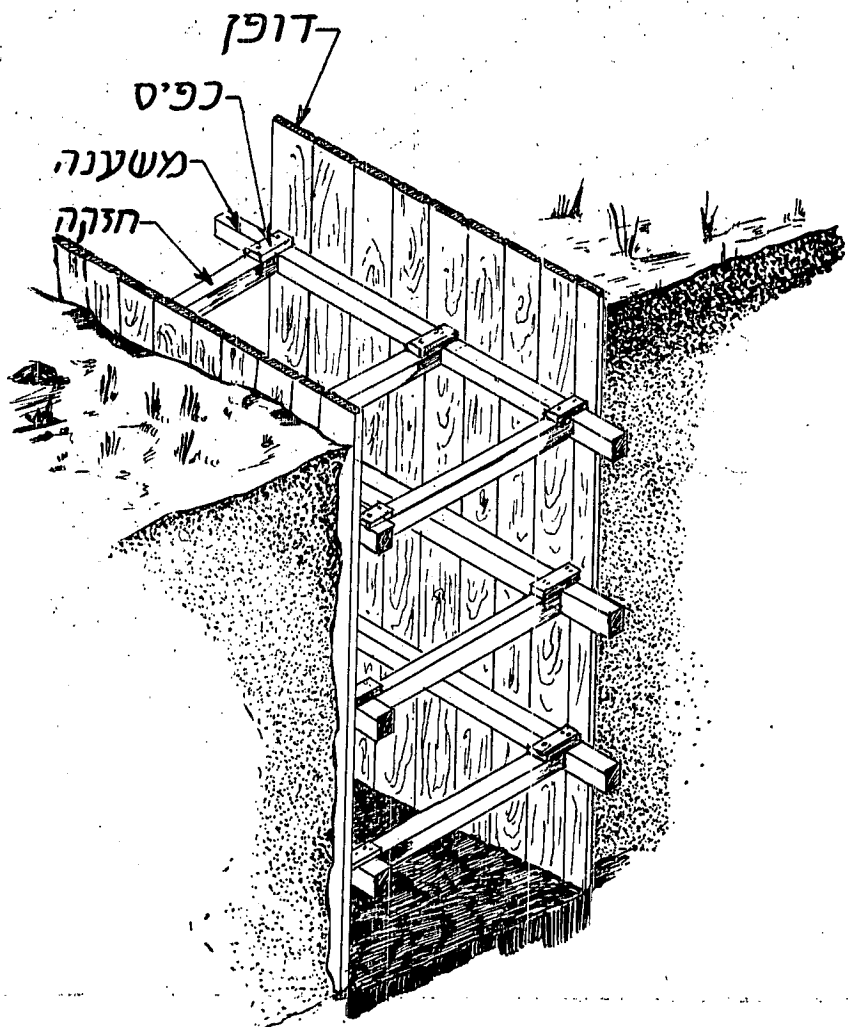
21. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"א באדר א' תשכ"ב (15 בפברואר 1962).

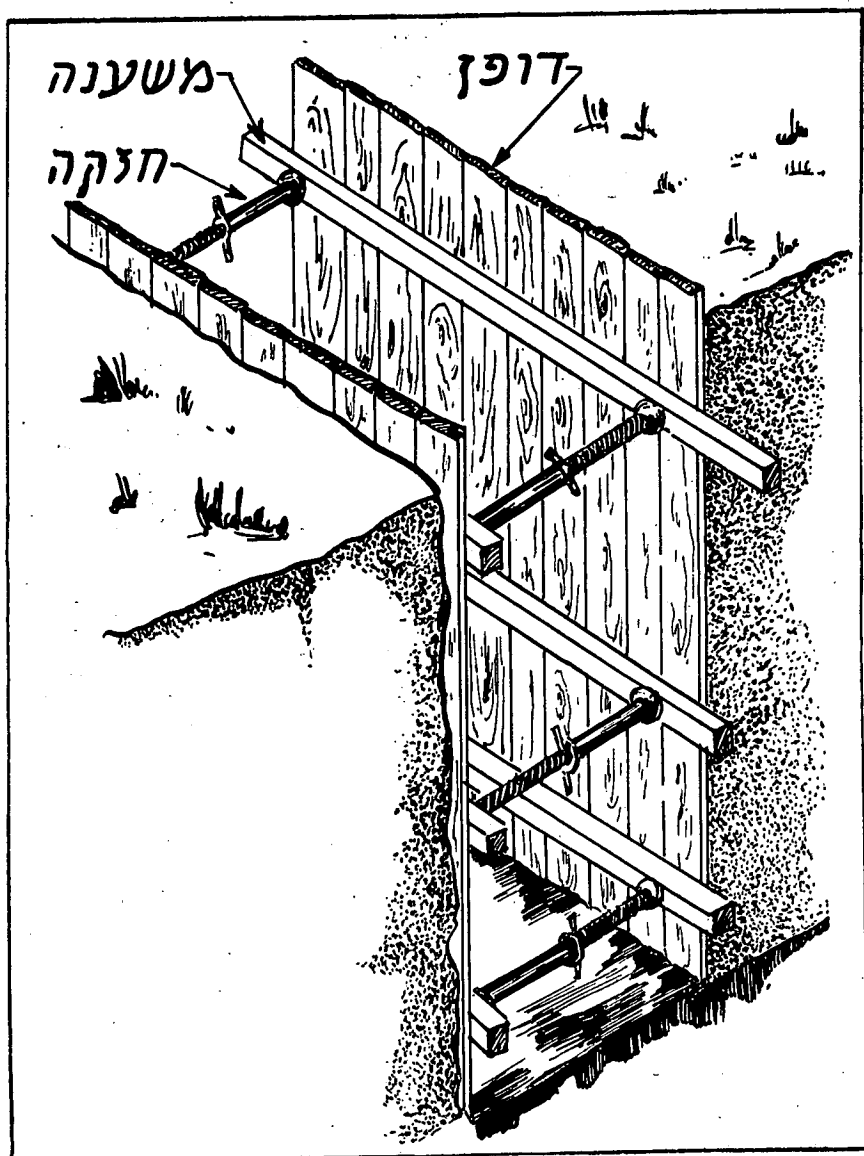
השם

22. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי חרושת (חפירת תעלות באדמה חולית), תשכ"ב—1961".

תוספת

(תקנה 1)





יגאל אלון
שר העבודה

ר' בטבת תשכ"ב (13 בדצמבר 1961)
(חמ 75028)

פקודת בתי חרושות, 1946

תקנות בדבר עבודות בניה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 55, 66 ו-81 לפקודת בתי החרושת, 1946¹, שנטלתי לעצמי לפי סעיף 1 לפקודת סדרי השלטון והמשפט (הוראות נוספות), תש"ה—1948², אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 6

1. בתקנה 6 לתקנות בתי חרושת (עבודות בניה), תשט"ו—1955³, במקום תקנת משנה (ג) יבוא:

„(ג) לא מינה מבצע הבניה מנהל עבודה או הפסיק מנהל העבודה לשמש בתפקידו ולא מונה מנהל עבודה אחר, הכל בהתאם לתקנה 2, או נפסל מנהל העבודה ולא מונה אחר במקומו כאמור בתקנה 5, רואים את כל החובות המוטלות על מנהל העבודה כמוטלות על מבצע הבניה, מבלי שישוחרר על ידי כך מאחריות על אי-מילוי אחרי הוראות תקנות 2 ו-5“.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי חרושת (עבודות בניה) (תיקון), תשכ"ב—1961“.

השם

יגאל אלון
שר העבודה

י"א בטבת תשכ"ב (18 בדצמבר 1961)
(חמ 75024)

¹ ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1472, עמ' 50.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 8, עמ' 21.

³ ק"ת 508, תשט"ו, עמ' 750; ק"ת 1100, תשכ"א, עמ' 2010.

חוק כלי היריה, תש"ט—1949

תקנות בדבר אגרות רשיון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 21 לחוק כלי היריה, תש"ט—1949¹, ולאחר התייעצות עם שר האוצר, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות כלי היריה (אגרות רשיון), תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות) —

(1) בפריט (2), במקום הרישה לפסקה (ב) יבוא:

„במקרים אחרים חוץ מרשיון לכלי יריה שנועד לשימוש האישי של נציגי דיפלומטי של מדינת-חוץ אשר שוגר לישראל, לשימוש של תייר למטרת ציד, לשימוש בתחרות קליעה בין-לאומית או להסרת סרט ראינוע“;

(2) בפריט (4) יימחק „והמגשים בקשה לרשיון לא יאוחר מסוף חודש כסלו“;

(3) בפריט (6), אחרי „מכירתו“ יבוא „למעט על ידי נציג דיפלומטי של מדי-

נת-חוץ אשר שוגר לישראל, או על ידי אדם הנמנה עם הכוחות הסדירים של צבא-הגנה לישראל“;

(4) בפריט (7), אחרי „סעיף 3 לחוק“ יבוא „למעט על ידי נציג דיפלומטי של

מדינת-חוץ אשר שוגר לישראל, או על ידי אדם הנמנה עם הכוחות הסדירים של צבא-הגנה לישראל“.

¹ ס"ח 18, תש"ט, עמ' 148.

² ק"ת 1104, תשכ"א, עמ' 2004.

2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ב) יבוא :

„(ב) חודש הרשיון אחרי המועד האמור בתקנת משנה (א), תשולם כפל האגרה שנקבעה בתקנה 1. הוראה זו תחול גם על מי שפסטר מאגרה לפי תקנה 1 פריט (4).”

3. בתוספת לתקנות העיקריות, בסופה, יבוא „בתי ספר תיכוניים לגבי כלי ירייה המיועדים לאימון יחידות גדנ”ע”.

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות כלי היריה (אגרות רשיון) (תיקון), תשכ”ב—1961”.

זרח ורה פטיג
שר הדתות
ממלא מקום שר הפנים

י”ט בכסלו תשכ”ב (27 בנובמבר 1961)
(חמ 76714)

חוק בנק הדואר, תשי”א—1951

תקנות בדבר השירותים בבנק הדואר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לחוק בנק הדואר, תשי”א—1951, אני מתקין תקנות אלה :

1. בתוספת לתקנות בנק הדואר (שירותים בבנק הדואר), תשי”ד—1953² (להלן — התוספת), בחלק א’ —

(1) במקום סעיף 1 יבוא :

1. תשלום סכום במזומנים לזכות חשבון —
על ידי בעל החשבון
על ידי אדם אחר —
עד — 15 לירות
למעלה מ— 15 לירות

חינם

0.15

0.20

(2) במקום סעיף 4 יבוא :

4. העברה לאדם שאינו בעל חשבון
סילוקים —

0.20

0.25

עד — 50 לירות
למעלה מ— 50 לירות

¹ ס”ח 79, תשי”א, עמ’ 219.

² ק”ח 400, תשי”ד, עמ’ 118; ק”ח 479, תשמ”ו, עמ’ 46; ק”ח 585, תשמ”ו, עמ’ 512; ק”ח 630, תשמ”ו, עמ’ 1156; ק”ח 891, תשי”ט, עמ’ 1178; ק”ח 988, תש”ר, עמ’ 738; ק”ח 1050, תש”ר, עמ’ 1888.

"חלק ג'

(תקנה 28)

עסקאות בהמחאות דואר

	העברה בהמחאות דואר —
0.05	עד לירה אחת
0.10	למעלה מלירה אחת עד — 10 לירות
0.15	למעלה מ— 10 לירות עד — 20 לירות
	הוצאת המחאה במקום המחאה שלא נגבתה תוך התקופה
	האמורה בתקנה 27 (ד)
האגרה בעד ההמחאה	
שלא נגבתה	
האגרה בעד ההמחאה	הוצאת המחאה במקום המחאה שנטען עליה שאבדה
שאבדה	

תחילה

3. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ה בטבת תשכ"ב (1 בינואר 1962).

השם

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בנק הדואר (שירותים בבנק הדואר) (תיקון), תשכ"ב—1961".

א ל י ה ו ש ו ן

י' בטבת תשכ"ב (13 בדצמבר 1961)

שר הדואר

(חמ 76012)

פקודת הטלגרף האלחוטי

תקנות בדבר מקלטי רדיו

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לפקודת הטלגרף האלחוטי¹, אני מתקין תקנות אלה :

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות הטלגרף האלחוטי (מקלטי רדיו), תשי"ז—1957² (להלן — התקנות העיקריות), הגדרת "מקלט רדיו" — בטלה.

תיקון תקנה 3

2. בתקנה 3 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (ב), פסקה (2) — בטלה.

תיקון תקנה 11

3. בתקנה 11 לתקנות העיקריות, אחרי "אינו חייב באגרת רשיון" יבוא "ואינו חייב באגרה בעד חידוש הרשיון".

החלפת תקנה 12

4. במקום תקנה 12 לתקנות העיקריות יבוא :

"חידוש רשיון 12. בעל הרשיון יבקש את חידוש הרשיון ביום בו פג תקפו וישלם באותו יום את האגרה בעד חידושו בסך — 12 לירות."

השם

5. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הטלגרף האלחוטי (מקלטי רדיו) (תיקון), תשכ"ב—1961".

ח. בן-מנחם

אני מאשר.

המנהל הכללי של משרד הדואר

י"ז בטבת תשכ"ב (24 בדצמבר 1961)

(חמ 76023)

א ל י ה ו ש ו ן

שר הדואר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קנ"ב, עמ' 1519; ס"ח 355, תשכ"ב, עמ' 14.

² ק"ת 604, תשי"ז, עמ' 1268; ק"ת 758, תשי"ח, עמ' 521; ק"ת 777, תשי"ח, עמ' 852; ק"ת 1025, תשי"ד, עמ' 1416; ק"ת 1075, תשכ"א, עמ' 433.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תעריף של שירותי הדואר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום התוספת לתקנות בתי הדואר (תעריפי הדואר בפנים הארץ), תשי"ט—1958², יבוא:

"תוספת"

בתוספת זו —

"דבר דואר" — כמשמעותו בפקודת בתי הדואר, למעט מברק;
 "חבילה" — דבר דואר שמשקלו עד 15 קילוגרם ושנשלח על ידי דואר-חבילות.

התשלום לירות	השירות בפנים הארץ
	1. משלוח מכתב —
0.12	עד 30 גרם
0.06	כל 30 גרם נוספים או חלק מהם
0.12	2. משלוח איגרת
0.06	3. משלוח גלויה
0.12	משלוח גלויה עם תשובה משולמת
	4. משלוח עתונים רשומים במשרד הדואר בירושלים —
	כל יחידה —
0.04	עד 100 גרם
0.04	כל 100 גרם נוספים או חלק מהם
	5. משלוח דברי דפוס (לרבות ניירות מסחריים ועתונים שאינם רשומים במשרד הדואר) —
0.08	עד 50 גרם
0.04	כל 50 גרם נוספים או חלק מהם
	6. משלוח כתבים (לרבות תקליטים וסרטים מגנטיים) המיועדים לשימוש עיוורים בלבד
ללא תשלום	7. משלוח דוגמאות מסחריות —
0.08	עד 100 גרם
0.04	כל 50 גרם נוספים או חלק מהם
	8. משלוח חבילה של ספרים שהודפסו בישראל או תקליטים שהודפסו בישראל —
0.15	עד ק"ג אחד
0.25	למעלה מק"ג אחד ועד 3 ק"ג
0.40	למעלה מ-3 ק"ג ועד 5 ק"ג
0.55	למעלה מ-5 ק"ג ועד 10 ק"ג
0.75	למעלה מ-10 ק"ג ועד 15 ק"ג

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155.

² ק"ת 849, חשי"מ, עמ' 414; ק"ת 1002, חש"ר, עמ' 954; ק"ת 1200, חשכ"ב, עמ' 15; ק"ת 1204, חשכ"ב, עמ' 50.

	9. משלוח חבילה — למעט סמרים שהודפסו בישראל או תקליטים שהודפסו בישראל —
0.50	עד 3 ק"ג
0.80	למעלה מ-3 ק"ג ועד 5 ק"ג
1.10	למעלה מ-5 ק"ג ועד 10 ק"ג
1.50	למעלה מ-10 ק"ג ועד 15 ק"ג
0.25	10. רישום דבר דואר — פרט לרישום משלוח כמפורט בפרט 6
0.25	11. אישור מסירת דבר-דואר רשום
0.70	12. מסירה מיוחדת (אכספרס) — פרט למסירה מיוחדת (אכספרס) של משלוח כמפורט בפרט 6
0.25	13. מתן הודעה על ביצוע התשלום של המחאת כסף
0.35	14. חקירה באבדן של דבר-דואר או בנוק שנגרם לו — פרט לחקירה באבדן של משלוח כמפורט בפרט 6 או בנוק שנגרם לו
7.00	15. שימוש בתא-דואר לשנה —
4.00	בירושלים, בתל-אביב-יפו או בחיפה
0.50	בכל מקום אחר
	16. החלפת מנעול של תא-דואר
0.50	17. העברת השימוש של תא-דואר לבית דואר אחר או שינוי בשם המשתמש — למעט שינוי מלועזית לעברית
0.15	18. תחסנת חבילה שלא נדרשה תוך עשרה ימים מיום שנשלחה הודעה
	19. רישום עתון במשרד הדואר בירושלים — לשנה
15.00	20. מסירת צרור קטן לידי הנמען בבית הדואר או לפי מענו
0.15	21. רישום בקשה להפניית דבר-דואר ומברקים למען חדש —
	עבור ששת החדשים הראשונים
1.00	עבור ששה חדשים נוספים
1.50	עבור כל ששה חדשים נוספים שלאחר מכן
	22. מסירת דבר-דואר בגיבוי — למעט חבילה —
0.01	לכל 2 יחידות
0.35	23. חיפוש דבר-דואר לשם מסירה מיוחדת בבית הדואר
	24. מסירה מיוחדת בבית הדואר של דבר-דואר רשומים —
	לכל שנה —
8.00	פעם ביום
4.00	לכל פעם נוספת

0.30	25. אריזה חדשה של חבילה לפני המסירה
	26. חלוקת עלונים —
0.05	עד 25 גרם לעלון — לכל שני עלונים
0.05	למעלה מ-25 גרם עד 50 גרם — לעלון
0.02	27. אישור על קניית בולים, ציוד דואר וכיוצא באלה
	28. מסירת דבר-דואר בגוביינא
0.40	עד 10 לירות
0.45	למעלה מ-10 עד 25 לירות
0.55	למעלה מ-25 עד 50 לירות
0.60	למעלה מ-50 עד 75 לירות
0.65	למעלה מ-75 עד 100 לירות
	29. לקחת דבר דואר בחזרה, שינוי שם הנמען או המען של דבר דואר רשום
0.25	
	30. חיפוש תעודת משלוח של דבר דואר רשום או חיפוש קבלה על מסירת חבילה, בדיקת מסמכים — לכל יום
0.80	
0.15	31. העתק קבלה
	32. טיפול בהמחאת כסף בקשר להוצאתה או להחזרתה לשולח —
0.25	עד 25 לירות
0.40	למעלה מ-25 עד 100 לירות
0.60	למעלה מ-100 עד 200 לירות
0.15	33. שינוי שם השולח או המוטב של המחאת כסף
0.15	34. מתן העתק של המחאת כסף שאבדה
0.15	35. הפסלת תשלום של המחאת כסף לפי בקשת השולח
0.35	36. חקירה בדבר המחאת כסף
0.15	37. הברקה של המחאת כסף
	38. מברקים מסוג „רגיל” —
1.00	10 המלים הראשונות או חלק מהן
0.07	כל מלה נוספת
	39. מברקים מסוג „דחוף” —
2.00	10 המלים הראשונות או חלק מהן
0.14	כל מלה נוספת
0.90	40. מברקי ברכה בעלי נוסח קבוע מראש
	41. מברקים מסוג ל. ט. (L. T.) (מכתבים טלגרפיים) —
1.00	20 המלים הראשונות או חלק מהן
0.25	כל 10 מלים נוספות או חלק מהן

42. מברקי עתונות —
30 המלים הראשונות או חלק מהן 0.50
כל 15 מלים נוספות או חלק מהן 0.12
43. ביטול מברק לפני שידורו 0.15
44. מענים נוספים במברק (T.M.) — לכל מען נוסף 0.60
45. העברת מברקים בטלפון — כל מברק 0.25 (לכל 50 מלה או חלק מהן)
46. רישום מען מקוצר למברקים —
לשנה 8.00
ל-3 חדשים 3.00
ליום אחד 0.50
47. שינוי שם או מען במען מקוצר למברקים 0.70
48. חיפוש של מברק, בדיקת המסמכים — לכל יום 0.80
49. העתק מאושר של מברק —
100 המלים הראשונות או חלק מהן 0.80
כל 50 מלים נוספות או חלק מהן 0.30
50. מסירת מברקים המיועדים למען מלא (לא טלגרפי) בשעות מסוימות לפי דרישת הנמען 8.00 לתקופה עד לשנה אחת
51. ניהול חשבון פקדון למברקים 1% מדמי המברקים ובלבד שלא יפחת מלירה אחת לחודש
52. תשובה של מברק משולמת מראש (R.P.) כאמור בפרט 38
2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ה בטבת תשכ"ב (1 בינואר 1962). תחילה
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תעריפי הדואר בפנים הארץ) (תיקון מס' 3) תשכ"ב—1961”. השם
- ת. בן-מנחם
המנהל הכללי של משרד הדואר
- כ"ג בכסלו תשכ"ב (1 בדצמבר 1961)
(חמ 78000)

פקודת בתי חרושת, 1946 צו בדבר עבודות בניה הנדסית

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 3 ו-81 לפקודת בתי החרושת, 1946¹ (להלן — הפקד) (דה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

עבודות בניה
הנדסית

1. המונח עבודת בניה הנדסית (בלשון הפקודה — עבודת בניה מכונאית) יכלול:

- (1) דרך, מגרש חניה או מסלול תעופה;
- (2) סכר או קיר מגן;
- (3) קיר תומך שגובהו 150 ס"מ או יותר מעל פני הקרקע;
- (4) מיתקן עצירה או אגירה לחומר כל שהוא שקיבולו הוא 75 מטרים מעוקבים או יותר;
- (5) תעלה, להוציא תעלה המיועדת להשקאה שעמקה אינו עולה על 120 ס"מ;
- (6) בור שעמקו עולה על 180 ס"מ, בור שופכין, בור רקב או בור מחלחל.

2. לצו זה ייקרא „צו בתי חרושת (עבודות בניה הנדסית), תשכ"ב—1961“.

השם

י' בטבת תשכ"ב (13 בדצמבר 1961)
(חמ 75027)

¹ ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1472, עמ' 50.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹, אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 2

1. האמור בסעיף 2 לצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958² (להלן — הצו העיקרי), יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא:

„(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על פסולת של כותנה מיבול מקומי שלא שולם היטל על הכותנה שממנה התהוותה הפסולת, למעט פסולת סטריפס ופסולת מסרקות (card strips & combers), שנמצאה ברשותו של יצרן ביום י"ז באלול תשכ"א (29 באוגוסט 1961)“.

2. האמור בסעיף 3א³ לצו העיקרי יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא:

תיקון סעיף 3א

„(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על פסולת של כותנה גלמית, למעט פסולת סטריפס ופסולת מסרקות (card strips & combers), על סיבים מלאכותיים, פסולת של סיבים מלאכותיים, סיבים סינתטיים ועל פסולת של סיבים סינתטיים שנמצאו ברשותו או בפיקוחו של מחזיק הטובין האמורים ביום י"ז באלול תשכ"א (29 באוגוסט 1961)“.

3. תחילתו של צו זה היא ביום י"ז באלול תשכ"א (29 באוגוסט 1961).

תחילה
השם

4. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 4), תשכ"ב—1961“.

כ"ח בכסלו תשכ"ב (6 בדצמבר 1961)
(חמ 74043)

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18.
² ק"ח 772, תשי"ח, עמ' 776.
³ ק"ח 1192, תשכ"א, עמ' 2665.

חוק המים, תשי"ט—1959

כללים בדבר חישוב דמי מים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 111 לחוק המים, תשי"ט—1959, ולאחר התייעצות עם מועצת המים, אני קובע כללים אלה:

הגדרות

1. בכללים אלה —

"הוצאות אספקה" — ההוצאות המפורטות בסעיף 5, למעט הוצאות חלוקת המים החל מנקודת המדידה;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים המסופקים לנקודת המדידה;

"נקודת מדידה" — הנקודה בה נמדדים המים המסופקים על ידי ספק לקונה מים לצורך עריכת החשבון ביניהם עבור אספקת המים;

"ספק" — מי שמפיק מים ממקור מים ומספקם, כולם או מקצתם, לקונה מים;

"קונה מים" — מי שקיבל מספק מים בתמורה;

"הון עצמי" — ההפרש שבין ערך הנכסים המופחת על ידי הבלאי שבמאזן מפעל, בתחילת שנת המאזן לבין ערך התחייבויותיו של המפעל לאותו מועד;

"בלאי" — הפחתת ערך נכסי מפעל לצורך חידושו לפי השיעורים המפורטים בתוספת הראשונה;

"מפעל" — מערכת אספקת מים המהווה יחידת חשבון אחת כפי שקבע נציב המים;

"השקעות" — לרבות הוצאות מחקר, תכנון ופיקוח על הקמת מפעל;

"שנה" — שנת הכספים.

2. בעל מפעל חייב לעשות חישוב דמי המים בהתאם לכללים אלה, והוא אינו רשאי לקבוע ערך נכסיו בהתאם לכללים אלה שלא לצורך חישוב דמי מים.

3. חישוב דמי מים ייעשה על ידי חלוקת הוצאות האספקה של מפעל במספר מטרים מעוקבים של מים המסופקים בנסיבות רגילות במשך שנה.

4. חישוב דמי מים ייעשה אחת לשנה, אולם נציב המים רשאי להורות לעשות את החישוב יותר מפעם אחת לשנה, אם חלו תוך השנה שינויים ניכרים בהוצאות האספקה.

5. (א) הוצאות האספקה הן משלושה סוגים אלה —

(1) הוצאות להפעלת מיתקנים המיועדים להפקת מים ואספקתם, הוצאות הקשורות עם הנהלת מיתקנים כאמור וכן הוצאות הקשורות עם השירותים הניתנים על ידיהם;

(2) הוצאות להחזקת מיתקנים כאמור בפסקה (1) ותיקונם;

(3) ריבית, בלאי והוצאות אחרות הקשורות בקיומו של מפעל (להלן — הוצאות שירותי הון).

(ב) החלוקה לסוגים האמורים תיעשה לפי הפירוט שבתוספת השניה.

6. מפעל שהוכר על ידי שר החקלאות כמפעל נושא רווחים רשאי לכלול בתחשיב דמי המים רווח, שיוסכם עליו בין בעל המפעל לבין קונה המים, ובאין הסכם ייקבע השיעור על ידי שר החקלאות.

7. חישוב דמי מים ייעשה באופן נפרד לכל מפעל. היו הוצאות האספקה לנקודות מדידה נפרדות באותו מפעל, לדעתו של נציב המים, שונות בשיעורן במידה ניכרת, ייעשה חישוב הוצאות נפרד לכל נקודת מדידה.

8. חישוב ההוצאות כאמור בסעיף 5 (א) (1) לכל יחידת מים, למעט הוצאות לאנרגיה להנעת מפעל, ייעשה לפי הוראות אלה —

- (1) ספק המספק מים לרשות מקומית או למטרה בלתי חקלאית, רשאי לזקוף על חשבון ההוצאות האמורות סכום שלא יעלה על 6,000 לירות לכל מליון מ"ק מים לשנה כפוף למדד יוקר המחיה ;
- (2) ספק המספק מים למטרה חקלאית או לשימוש עונתי אחר, רשאי לזקוף על חשבון ההוצאות האמורות סכום שלא יעלה על 4,000 לירות לכל מליון מ"ק מים לשנה כפוף למדד יוקר המחיה ;
- (3) ספק המספק כמות מים הפחותה ממליון מ"ק לשנה או העולה על הכמות האמורה, רשאי לגבי הכמות הפחותה או העולה כאמור לזקוף על חשבון ההוצאות האמורות סכום יחסי, בהתחשב עם הסכומים המפורטים בפסקאות (1) ו-(2), שחל על כל יחידת מים מסופקת.

הוצאות החזקה
ותיקונים

9. (א) על חשבון הוצאות שנתיות כאמור בסעיף 5 (א) (2), רשאי ספק לזקוף סכום שלא יעלה על אחוז אחד מהערך המשוער של ההשקעות במפעל ; הסכום האמור יחושב בממוצע רב-שנתי המבוסס על משך קיום המפעל.

(ב) ערך משוער לענין סעיף זה ייקבע על פי החישוב המפורט בסעיף 14.

10. ספק רשאי לכלול בחישוב דמי המים הוצאות בלתי צפויות מראש, ובלבד שלא יעלו על 3% מההוצאות השנתיות, למעט הוצאות שירותי הון.

הוצאות בלתי
צפויות מראש

11. לגבי ספק המפיק מים או חלק מהם בגרביטציה, רשאי נציב המים לקבוע שהוצאות הסעיפים 8 עד 10 יחולו עליו בשינויים שיקבע.

מפעל
בגרביטציה

12. ספק שמאזוניו המבוקרים כדין או החשבונות שברשותו מוכיחים, להנחת דעתו של נציב המים, שההוצאות המפורטות בסעיפים 8, 9 (א) ו-10 עולות בסיכומן במציאות על הסכום המתקבל לפי הסעיפים האמורים, רשאי, באישור נציב המים, לחשב את ההוצאות בהתאם להוצאות הממשיות.

הוצאות ממשיות

13. במפעל המונע בכוח חשמלי ייעשה חישוב ההוצאות בעד חשמל לפי תעריף החשמל כפול התצרוכת המותרת כאמור בתוספת השלישית. במפעל המונע באמצעות דלק ייעשה חישוב ההוצאות בעד דלק ושמונים בהתאם להוצאות הממשיות, שאושרו על ידי נציב המים.

חישוב הוצאות
בעד חשמל ודלק

14. חישוב הבלאי למפעל הקיים ביום פרסום כללים אלה ברשומות (להלן — יום הפרסום) ייעשה —

ניכוי בלאי
למפעל קיים

(1) לגבי נכס שנרכש במטבע־חוץ — על ידי ניכוי פחת, כאמור בתוספת הראשונה, מערך הנכס כפי שהיה בשנת רכישתו המחושב לפי שער חליפין של 1.80 לירה לדולר ;

(2) לגבי נכס שנרכש או הוקם במטבע ישראל בשנים כמפורט להלן בטור א' — על ידי ניכוי פחת כאמור בתוספת הראשונה מערך הנכס כפי שהיה בשנת רכישתו כפול המספר שצויין לצדן בטור ב' —

טור ב'	טור א'
6.—	עד 31 בדצמבר 1940
5.—	1 בינואר 1941 עד 31 בדצמבר 1944
4.—	1 בינואר 1945 עד 31 בדצמבר 1946
3.—	1 בינואר 1947 עד 31 בדצמבר 1948
2.5	1 בינואר 1949 עד 31 בדצמבר 1950
2.—	1 בינואר 1951 עד 31 בדצמבר 1951
1.5	1 בינואר 1952 עד 31 במרס 1953

1.4	1 באפריל 1953 עד 31 במרס 1954
1.3	1 באפריל 1954 עד 31 במרס 1955
1.2	1 באפריל 1955 עד 31 במרס 1956
1.1	1 באפריל 1956 עד 31 במרס 1957

שיטת חישוב
הבלאי

15. (א) שיטת ההפחתה בהתאם לשנות קיום מפעל תהיה באחת משתי השיטות המפורטות בתוספת הראשונה.

(ב) ספק, למעט רשות מקומית, רשאי לשנות את שיטת ההפחתה הקיימת במפעלו ביום הפרסום בהסכמת קוני המים.

(ג) במפעל שהחל את אספקתו אחרי יום הפרסום תיקבע שיטת ההפחתה על ידי הספק בהסכמת קוני המים, ובאין הסכמה, יקבע נציב המים את השיטה.

(ד) ספק שהוא רשות מקומית לא ישנה ולא יקבע את שיטת ההפחתה אלא באישור נציב המים.

ערך הנכס לצורך
קביעת הבלאי

16. מפעל שבו התנהל, להנחת דעתו של נציב המים, רישום מסודר של נכסיו ושל תנאי רכישתם, יהיה ערך הנכס כפי שהיה בשנת רכישתו לצורך קביעת הבלאי לפי הרישום כאמור; במפעל שבו לא התנהל רישום כאמור, ייקבע ערך הנכס לצורך קביעת הבלאי כפי שהיה בשנת רכישתו בהסכם בין הצדדים, ובאין הסכם על גובה ההערכה, יכריע נציב המים.

חישוב הבלאי
במפעל שאינו
עובד במלוא
התפוקה

17. במפעל שאינו עובד במלוא התפוקה יחושב הבלאי כמפורט להלן —

(1) בשנים הראשונות שלא יעלו על עשירית משנות הקיים של המפעל, יחושב הבלאי במידה יחסית לניצולת הממשית;

(2) בשנים שלאחר מכן יחושב הבלאי בהתאם לשנות הקיים המלאות;

(3) יתרת ערך ההשקעה שלא הופחתה בשנים הראשונות תופחת בשנות הניצולת המלאה.

חישוב ריבית

18. (א) בחישוב הוצאות האספקה יש לכלול ריבית על הלוואות כפי שהיא נזקפת לשנה השוטפת, אולם אין לכלול בהם ריבית על הון עצמי שהועמד לרשות הספק על ידי קוני המים.

(ב) שיעור הריבית על הון מטעם הממשלה או מוסדות מיישבים שהועמד לרשות הספק לא יעלה על שיעור הריבית הנהוג לגבי הלוואות הפיתוח בחקלאות או בתעשייה והוא טעון אישור מאת נציב המים לגבי כל מפעל, ובלבד שסך כל הריבית שהספק יגבה במפעליו יהיה שווה לסך כל הריבית המשתלמת על ידיו.

השתתפות בהון
המושקע במפעל

19. השתתף קונה מים, שהתקשר עם ספק אחרי יום הפרסום, בהון המושקע במפעל ייקבעו שיעורי ההשתתפות בהסכם בין הצדדים, ובאין הסכם, על ידי נציב המים.

ייצוג קוני מים

20. לענין הסעיפים 15, 16 ו-19 יראו את הסכמת אחד מאלה כהסכמת כל קוני המים שמפעל פלוני מספק להם מים —

(1) רשות מקומית לגבי המים שהיא קונה מספק אחר — אם קוני המים הם תושביה של אותה רשות מקומית;

(2) איגוד צרכנים, אגודת מים או אגודה חקלאית שהוכרו על ידי נציב המים — אם קוני המים מיוצגים על ידי איגוד או אגודה כאמור.

תחילה

21. תחילתם של כללים אלה לגבי מפעל הקיים ביום הפרסום היא ביום כ"ו באדר ב' תשכ"ב (1 באפריל 1962).

השם

22. לכללים אלה ייקרא „כללי מים (חישוב דמי מים), תשכ"ב—1961“.

תוספת ראשונה

(סעיפים 1 ו-15)

שיעורי הפחתה שנתית

שיעור ההפחתה השנתית לפי שיטת הקרן המצטברת אם הריבית המת-ווספת לקרן היא באחוזים אלה —			שיעור ההפחתה השנתית לפי שיטת הקרן הישר באחוזים	הקיים בשנים	חלקי מפעל
5%	4%	3%			
1.50	1.78	2.10	3.33	30	1. באר חפורה
1.50	1.78	2.10	3.33	30	2. קידוח בלי מסגרת
7.95	8.33	8.72	10.00	10	3. קידוח עם מסגרת
7.95	8.33	8.72	10.00	10	4. מנוע דיזל מהיר
3.02	3.36	3.72	5.00	20	5. מנוע דיזל איטי
4.63	4.99	5.38	6.67	15	6. משאבת קידוח צנטריפוגלית
3.02	3.36	3.72	5.00	20	7. משאבה צנטריפוגלית אפקית
3.02	3.36	3.72	5.00	20	8. משאבת בוכנה
7.95	8.33	8.72	10.00	10	9. משאבה טבולה
0.48	0.65	0.89	2.00	50	10. בנין קבוע
0.48	0.65	0.89	2.00	50	11. מגדל ביטון
0.48	0.65	0.89	2.00	50	12. בריכת ביטון
3.02	3.36	3.72	5.00	20	13. בריכת עפר רגילה (לא כולל אגמים)
1.50	1.78	2.10	3.33	30	14. בריכת עפר מצופה אספלט
0.83	1.05	1.33	2.50	40	15. תעלות מביטון מזוין
2.10	2.40	2.74	4.00	25	16. תעלות ביטון
0.48	0.65	0.89	2.00	50	17. צינור מאמץ מראש
2.10	2.40	2.74	4.00	25	18. צינורות מוגנים בהגנה חיצונית
0.83	1.05	1.33	2.50	40	19. צינורות מוגנים בצורה חיצונית ופנימית
0.83	1.05	1.33	2.50	40	20. צינורות ביטון מזוין
4.63	4.99	5.38	6.67	15	21. צינורות פלדה בלתי מוגנים
4.63	4.99	5.38	6.67	15	22. צינורות מחלקים מוגנים
3.02	3.36	3.72	5.00	20	23. צינורות ביטון בלתי מזוין
0.48	0.65	0.89	2.00	50	24. צינורות מיציקת ברזל
0.83	1.05	1.33	2.50	40	25. צינורות אסבסט
4.63	4.99	5.38	6.67	15	26. מכונות לסינון
4.63	4.99	5.38	6.67	15	27. מגופים, שסתומים ואבזורים
7.95	8.33	8.72	10.00	10	28. מודדי מים, מכשירי מדידה ואבזורים
4.63	4.99	5.38	6.67	15	29. מנוע חשמלי
4.63	4.99	5.38	6.67	15	30. מתנע חשמלי
3.02	3.36	3.72	5.00	20	31. בריכה ומגדל פלדה
0.83	1.05	1.33	2.50	40	32. כבלים
7.95	8.33	8.72	10.00	10	33. מכשירי פיקוד

הערות:

1. הוצאות תכנון, מחקר ומיקוח לגבי חלקי מפעל כאמור יופחתו כהתאם לשנות הקיים שצויינו לצורם.
2. במפעל בו קיימים תנאי מים או קרקע או תנאים מיוחדים אחרים העשויים להשפיע על הקיים כאמור, רשאי נציב המים להורות על שינוי הקיים.
3. שיעור ההפחתה על השקעות אבזורים במפעל פלוני יחושב לפי הבלאי הממוצע באותו מפעל.
4. בשיטת הקרן המצטברת רשאי נציב המים לאשר שינוי שיעורי הריבית המתווספת לקרן.

תוספת שניה

(סעיף 5)

סוגי הוצאות אספקה

הוצאות שירותי הון בלירות	הוצאות החזקה ותיקונים בלירות	הוצאות הפעלה, הנהלה ושירותים בלירות	סה"כ הוצאות בלירות	פירוט	הוצאות בעד
					1. קניית מים
				סה"כ	2. אנרגיה לשאיבה:
				חשמל דלק שמנים	
				סה"כ	3. שכר עבודה:
				שכר ומשכורת הפרשות סוציאליות פיצויים ביטוח עובדים אש"ל	
				סה"כ	4. רכב:
				דלק סיכה ושמנים תיקונים וחלפים ביטוח אנרות בלאי שכירת רכב	
				סה"כ	5. תיקונים וחמרים: לרבות חמרים לשיוב המים:
				חמרים לריבות הובלתם חלפים לריבות הובלתם תיקונים עבודה בקבלנות	
				סה"כ	6. ריבית:
				הלוואות לזמן ארוך ובינוני הלוואות לזמן קצר ולהון חוזר	
				סה"כ	7. בלאי:
				מכנים מכונות וציוד רשת השקיה	
				סה"כ	8. מסים, ארנונות וביטוח:
				מסים היטלים ארנונות ביטוח נזקים ביטוח מועת נזקים	
				סה"כ	9. שונות:
				ייעוץ וביקורת שכר דירה או דמי חכירה הוצאות גביה, דמי המים שונות	
				סה"כ הוצאות אספקה	

ה ע ר ה : בעל מפעל ראשי להגיש סכומים כוללים של סעיפי ההוצאות.

תוספת שלישית

(סעיף 13)

תצרוכת השמל מותרת
בווט"ש למ"ק גובה

מפיקת המיתקן
במ"ק/שעה

5.72

30

5.20

50

4.74

75

4.48

100

4.28

125

4.22

150

4.20

200

4.17

300

4.15

400

4.11

500

4.02

1000

משה דיין
שר החקלאות

א' בטבת תשכ"ב (8 בדצמבר 1961)
(חמ 737602)

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949¹, מחליטה
הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 5), תשכ"ב—
1961², למעט סעיף 3 שבו, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה
פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י"ב בטבת תשכ"ב (19 בדצמבר 1961).

א. בן-אליעזר

סגן יושב ראש הכנסת

(חמ 72801)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 204; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159; ס"ח 303, תש"ד,
עמ' 18.
² ק"ח 1213, תשכ"ב, עמ' 203.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות בלו

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949¹, מחליטה
הכנסת לאשר אותן הוראות בצו הבלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף) (תיקון),
תשכ"ב—1961², שכתוצאה מהן מוגדל בלו או מוטל בלו על סחורה שהיתה פטורה ממנו.
נתקבלה בכנסת ביום י"ב בטבת תשכ"ב (19 בדצמבר 1961).

א. בן-אליעזר

סגן יושב ראש הכנסת

(חמ 72382)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 204; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159; ס"ח 303, תש"ד,
עמ' 18.
² יק"ח 1213, תשכ"ב, עמ' 194.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר להרייזת דבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה האזורית הרייזת חוק עזר זה:

1. בסעיף 1 לחוק עזר להרייזת (אספקת מים), תש"ד—1960² (להלן — חוק העזר העיקרי) —

- (1) בהגדרת מנהל, יימחק „ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעל“;
- (2) ההגדרה „רשיון שורברב“ — תימחק.

2. הסעיפים 2 ו-20 לחוק העזר העיקרי — בטלים.

3. בסעיף 22 לחוק העזר העיקרי יימחק „2(א)“ ו- „20(א)“.

4. במקום התוספת לחוק העזר העיקרי יבוא:

”תוספת

שיעור האגרה
בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3(ג) (1)) 20
2. אגרת הנחת צינורות לכל נכס (סעיף 5) 20
3. אגרת התקנת מדמים (סעיף 6(ג) (2)) 5
4. דמי שכירות מדמים (סעיף 6(ד) (2)) — לחודש 0.50
5. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 6(ה) (2)) — לחודש 0.50
6. אגרת תיקון מדמים (סעיף 6(ה) (2)) — לחודש 0.30
7. אגרת מים (סעיף 7) —
- (1) במקום שהותקן מדמים — לכל 8 מ"ק מים או חלק מהם 1.60
- לכל מ"ק מצל ל-8 מ"ק 0.25
- (2) במקום שלא הותקן מדמים — לכל יחידת דיור — לחודש 4
- ינוסף על כן לכל 100 מ"ק השקאה או חלק ממנו — לחודש 2
8. אגרת חיבור (סעיף 12(ג) (2)) 5

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להרייזת (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ב—1961“.

יעקב הוכמן

נתאשר.

ראש המועצה האזורית הרייזת

ד' בכסלו תשכ"ב (12 בנובמבר 1961)

(חמ 521200)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 997, תש"ד, עמ' 887.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לזבולון בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית זבולון חוק עזר זה:

הגדרה

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה האזורית זבולון;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידי בכתב;

„פרסום” — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה או הצגה או הפצה, או במסירת תכנו דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה או כיוצא באלה;

„מודעה” — הודעה שפורסמה;

„שלט” — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע או כל צירוף של אלה;

„הצגה” — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;

„לוח מודעות” — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר שייוחד המועצה למטרה זו;

„ועד מקומי” — ועד מקומי כאמור בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי”ח — 1958².

מודעה ושלט
סעיפים רשיון

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט ולא ירשה לאחר לפרסם מודעה או להציג שלט בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט —

(1) כתובים עברית, או

(2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.

(ב) ראש המועצה רשאי —

(1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים אלה;

(2) לסרב לתת רשיון וכן לבטל רשיון שניתן.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה העתקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

3 (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

אגרות

¹ ע”ר 1041, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על —

- (1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט, של המועצה או של ועד מקומי שבתחום המועצה;
- (2) מודעות המתפרסמות לפי היתר על פי פקודת העתונות²;
- (3) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

שמירת מודעות

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.

דרכי פרסום
אסורות

6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט שהם עלולים להיות מפגע לרבים.
(ב) לא יפרסם אדם מודעה, דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.

מסירת פרטים

7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.

(ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.

מכונות ראש
המועצה

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

(ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

פרסום על לוח
מודעות

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח המודעות.

(ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השב

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לזבולון (מודעות ושלטים)“, תשכ״ב—1961.

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה על לוח מודעות:

רוחב בס״מ	אורך בס״מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

² חוקי א״י, כרך ב׳, פרק קמ״ז, עמ׳ 1101.

³ ק״ח 797, תשי״ח, עמ׳ 1256.

תוספת שניה

(סעיפים 3 (א) ו-9 (ב))

1. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה על לוח מודעות או במקום אחר — לכל שלושה ימים —
מודעה גדולה 3.00
מודעה בינונית 1.50
מודעה קטנה 1.00
מודעה זעירה 0.50
2. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע 0.75
3. (א) שלט המותקן בשטח התפוס על ידי עסק ששטחו — במטרים מרובעים (ועד בכלל) — לשנה —
עד 1 2.00
למעלה מ-1 עד 2 3.00
למעלה מ-2 עד 4 6.00
למעלה מ-4 10.00
- (ב) לכל שלט נוסף כפל האגרה שנקבעה בפסקה (א).
4. שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה 20.00

נתאשר.

י ע ק ב מ ר ק מ
ראש המועצה האזורית זבולון (12 בנובמבר 1961) (חמ 825102)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-טבעון בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית קרית-טבעון חוק עזר זה:

1. במקום סעיף 2 לחוק עזר לקרית-טבעון (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשי"ט—1959, יבוא:
2. לא יעשן אדם בבית עינוג, למעט בית עינוג המתנהל תחת כיפת השמים, כאשר מתקיים בו עינוג לרבים.
2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לקרית-טבעון (שמירת הנקיון ואיסור העישון) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1961".

א. סגל

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-טבעון ז' בכסלו תשכ"ב (15 בנובמבר 1961) (חמ 829012)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 890, תשי"ט, עמ' 1270; ק"ח 1218, תשכ"ב, עמ' 274.



משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).